

Aan de Minister van Economische Zaken en Klimaat.
Postbus 20401,
2500EK Den Haag.

Groningen, 1 maart 2018.

Geachte heer Wiebes,

Op 31 januari 2018 is het nieuwe Besluit en Protocol mijnbouwschade Groningen vastgesteld en gepresenteerd: een compliment waard!

Alle zaken die zich na 31 maart 2017 hebben aangemeld vallen onder dit nieuwe besluit en protocol en zullen volgens deze nieuwe werkwijze worden afgedaan.

Alle zaken die zich voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben aangemeld vallen nog onder het oude protocol en kunnen, na een eerstelijns-onderzoek en een contra-expertise, nog door de Arbiter Bodembeweging (AB) worden afgedaan. Zo was althans de aanvankelijke gedachtengang. Inmiddels is in art. 12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen bepaald dat de AB uitsluitend nog die zaken behandelt, die op de datum van inwerkingtreding van het Besluit Mijnbouwschade Groningen, 19 maart 2018, bij de AB in behandeling zijn.

De vraag is derhalve wat er gebeurt met de zaken die weliswaar bij het CVW zijn aangemeld voor 31 maart 2017 maar niet op 19 maart 2018 bij de AB in behandeling zijn.

De Tweede kamer heeft kort geleden met u over deze kwestie gedebatteerd. Toen is door u gezegd dat de NAM opdracht had gekregen ruimhartige voorstellen te doen in deze zaken teneinde met de eigenaren tot een minnelijke regeling te komen. Er zou voorts een hardheidsclausule komen voor schrijnende gevallen en voor het overige zou er een passende oplossing komen voor de overblijvende zaken. Hoe die oplossing er uit gaat zien is tot op dit moment, althans bij mij, onbekend.

Wat betreft de aantallen zaken waar het om gaat, werd in het debat een totaal van 6000 zaken genoemd, allemaal zaken die zich voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben gemeld. Van die 6000 zijn er ruim 2000 bij de AB geregistreerd. Daarvan moeten er nog een dikke 1500 afgewerkt worden. Die worden door de arbiter afgedaan. Dan liggen er nog een kleine 4000 bij het CVW. Daarvan zal een aantal zich alsnog bij de arbiter melden, doch gelet op de korte termijn zullen dat er naar verwachting niet heel veel zijn. Dat betekent dat bij toepassing van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen - naar schatting - een paar duizend zaken tussen wal en schip zullen vallen, als die zaken niet geschikt gaan worden met de NAM.

Uit signalen die we uit het veld ontvangen komt naar voren dat nog niet veel zaken geschikt worden. In plaatselijke persberichten worden de eigenaren tot voorzichtigheid gemaand. Kennelijk zitten veel eigenaren met oudere schade in een verwarrende en onzekere situatie.

Zij moeten maar afwachten wat de NAM gaat aanbieden en zullen zich wellicht onder druk gezet voelen dat bod dan maar te accepteren, aangezien onzeker is wat er gaat gebeuren als ze niet accoord gaan. Wat de passende oplossing gaat inhouden die in het vooruitzicht is gesteld, is onbekend. Zo ontstaat de kans dat deze eigenaren alsnog richting NAM gedreven worden. In deze onduidelijke soep laat de overheid een - groot - aantal eigenaren rondzwemmen. Van een overheid mag je echter verwachten dat zij duidelijkheid geeft aan haar burgers.

De vraag is hoe de bepaling dat de arbiters na 19 maart 2018 geen nieuwe zaken meer aannemen zich verhoudt tot het verleden. Ik breng in herinnering dat de arbiters zijn georganiseerd om de zaken die na eerstelijns onderzoek en contra-expertise stil vielen weer vlot te trekken. In die zaken resteerde voor de eigenaren toen alleen nog een gang naar de rechtbank als enig overblijvende mogelijkheid. Het bleek echter dat geen van de eigenaren die stap zette. De arbiters zijn toen duidelijk gepositioneerd als een laatste instantie: elke zaak, die nog open stond moest tot een eindbeslissing kunnen komen. Daarmee is het vertrouwen bij de eigenaren gewekt, dat zij altijd bij de arbiter hun zaak konden aanmelden als er geen overeenstemming ontstond met de NAM. Dat vertrouwen was er ook tot 31 januari 2018 toen, volledig onverhoeds, in art.12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen die mogelijkheid werd afgesneden.

Deze regeling van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen is echter in flagrante strijd met dit opgewekte vertrouwen en daarmee volstrekt onjuist. De overheid is gebonden aan dit door haarzelf opgewekte vertrouwen: de eigenaar kan altijd als hij het niet eens wordt met de NAM de beslissing van de AB inroepen. Als de bepaling van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen juist zou zijn zou dat impliceren dat een - wellicht groot - aantal eigenaren geen beslissing kan krijgen van de arbiter (en ook niet van de TCM), doch uiteindelijk naar de rechtbank zal moeten gaan met alle - wellicht - hoge kosten van dien, terwijl andere eigenaren hun - veelal jongere! - zaken kunnen laten beoordelen door de TCM, en wel geheel kosteloos. De bepaling zou een onaanvaardbaar verschil veroorzaken in behandeling van gelijke zaken, en daarmee een ernstige schending van de rechtvaardigheid, die in de behandeling van zaken in acht genomen moet worden en die nota bene een van de peilers vormde van het nieuwe protocol. Op een overheid moet je toch kunnen vertrouwen.

Ik wijs er nog op dat wanneer de overheid zich op privaatrechtelijk terrein begeeft (en dat speelt hier: benadeelde door bodembeweging als gevolg van gaswinning versus NAM), dat overheidsoptreden op basis van art. 3:14 BW (zie toelichting 2 Tekst & Commentaar BW en o.a. het Ikon-arrest van 1987) civielrechtelijk getoetst kan worden aan de Algemene regelen van behoorlijk bestuur. De voor deze casus geldende beginselen zijn in ieder geval: 1. het vertrouwensbeginsel 2. het zorgvuldigheidsbeginsel 3. het gelijkheidsbeginsel.

Deze beginselen worden in de onderhavige situatie alle geschonden.

De AB stelt zich dan ook op het standpunt dat eigenaren die hun zaak voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben gemeld ook na 19 maart 2018 - ondanks het betreffende art. 12 - hun zaak ter behandeling kunnen aanmelden bij de AB en dat de AB die zaken ter beslissing in behandeling neemt.

Het leek mij goed u van ons standpunt op de hoogte te stellen.

Het lijkt ons ook juist om de eigenaren daarvan mededeling te doen.

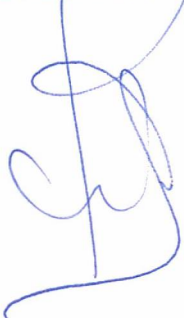
Ik verneem gaarne van u of het standpunt van de AB u tot een andere zienswijze brengt omtrent de afdoening van bovenbedoelde zaken.

Een kopie van dit schrijven zend ik ter informatie naar de NCG.

Met vriendelijke groet,

J. van der Vinne,

Voorzitter Arbiter Bodembeweging.





DC-Cub

Aan de Minister van Economische Zaken
en Klimaat,

Postbus 20401

2500 EK Den Haag #5541XOX#00#0000#



J. v.d. Vinne

D20

9355 TL Midwolde

Van: [redacted] <[redacted]@arbiteraardbevingsschade.nl>
Datum: 8 maart 2018 om 11:39:54 CEI
Aan: "[redacted]" <[redacted]@minez.nl>

Dag [redacted]

Zoals jou wellicht bekend, heb ik, namens de Arbiter Bodembeweging, op 1 maart jl. minister Wiebes een brief gestuurd over de groep gevallen die wel aangemeld zijn voor 31 maart 2017 maar volgens het Besluit mijnbouwschade Groningen na 19 maart 2018 niet meer kunnen worden aangemeld bij de Arbiter Bodembeweging. Ik voeg de brief als bijlage bij.

Voor die gevallen heeft de NAM van de minister het verzoek gekregen om tot 1 juli 2018 al het mogelijke te doen om in die zaken alsnog een schikking te bereiken. De NAM heeft inmiddels in al die zaken, 6000 in getal, een brief geschreven waarin aangekondigd wordt dat door de NAM een schikkingsvoorstel zal worden gedaan.

De opvatting van de Arbiter Bodembeweging, zoals neergelegd in die brief, luidt dat, anders dan in art. 12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen is bepaald, de eigenaren ook na 19 maart 2018 het recht hebben hun zaak ter behandeling aan te melden bij de Arbiter Bodembeweging en dat zij ook moeten weten dat zij dat recht hebben. Vooralsnog heb ik de brief alleen aan de minister heb gestuurd met een kopie naar de NCG.

Gisteren kreeg ik een bevestiging van de ontvangst van mijn brief en de mededeling dat de brief ter beantwoording is doorgestuurd naar Directoraat-generaal Bedrijfsleven en Innovatie, directie regio en dat ik binnen 30 dagen een reactie mag verwachten.

Het behoeft, neem ik aan, geen betoog, dat het onjuist zou zijn een dergelijke termijn af te wachten. Zoals in de brief is verwoord hebben de eigenaren er recht op te weten wat hun mogelijkheden zijn, zodat zij weloverwogen een keuze kunnen maken of zij ingaan op het aanbod van de Nam.

Ik ben dan ook voornemens om binnen enkele dagen de brief naar Rtv noord, het Groninger gasberaad en de Groninger Bodembeweging te sturen, zodat ook de eigenaren van ons standpunt kunnen kennis nemen.

Dit zal ongetwijfeld gevolgen hebben voor het resultaat van de pogingen van de NAM die zaken alsnog te schikken.

Het leek mij juist jou op de hoogte te brengen van het feit dat ik een reactie op mijn brief uiteraard zeer op prijs stel maar niet op een zo lange termijn.

Met vriendelijke groet,
Jenne van der Vinne.

Aan de Minister van Economische Zaken en Klimaat.
Postbus 20401,
2500EK Den Haag.

Groningen, 1 maart 2018.

Geachte heer Wiebes,

Op 31 januari 2018 is het nieuwe Besluit en Protocol mijnbouwschade Groningen vastgesteld en gepresenteerd: een compliment waard!

Alle zaken die zich na 31 maart 2017 hebben aangemeld vallen onder dit nieuwe besluit en protocol en zullen volgens deze nieuwe werkwijze worden afgedaan.

Alle zaken die zich voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben aangemeld vallen nog onder het oude protocol en kunnen, na een eerstelijns-onderzoek en een contra-expertise, nog door de Arbiter Bodembeweging (AB) worden afgedaan. Zo was althans de aanvankelijke gedachtengang.

Inmiddels is in art. 12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen bepaald dat de AB uitsluitend nog die zaken behandelt, die op de datum van inwerkingtreding van het Besluit Mijnbouwschade Groningen, 19 maart 2018, bij de AB in behandeling zijn.

De vraag is derhalve wat er gebeurt met de zaken die weliswaar bij het CVW zijn aangemeld voor 31 maart 2017 maar niet op 19 maart 2018 bij de AB in behandeling zijn.

De Tweede kamer heeft kort geleden met u over deze kwestie gedebatteerd. Toen is door u gezegd dat de NAM opdracht had gekregen ruimhartige voorstellen te doen in deze zaken teneinde met de eigenaren tot een minnelijke regeling te komen. Er zou voorts een hardheidsclausule komen voor schrijnende gevallen en voor het overige zou er een passende oplossing komen voor de overblijvende zaken. Hoe die oplossing er uit gaat zien is tot op dit moment, althans bij mij, onbekend.

Wat betreft de aantallen zaken waar het om gaat, werd in het debat een totaal van 6000 zaken genoemd, allemaal zaken die zich voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben gemeld. Van die 6000 zijn er ruim 2000 bij de AB geregistreerd. Daarvan moeten er nog een dikke 1500 afgewerkt worden. Die worden door de arbiter afgedaan. Dan liggen er nog een kleine 4000 bij het CVW. Daarvan zal een aantal zich alsnog bij de arbiter melden, doch gelet op de korte termijn zullen dat er naar verwachting niet heel veel zijn. Dat betekent dat bij toepassing van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen - naar schatting - een paar duizend zaken tussen wal en schip zullen vallen, als die zaken niet geschikt gaan worden met de NAM.

Uit signalen die we uit het veld ontvangen komt naar voren dat nog niet veel zaken geschikt worden. In plaatselijke persberichten worden de eigenaren tot voorzichtigheid gemaand. Kennelijk zitten veel eigenaren met oudere schade in een verwarrende en onzekere situatie.

Zij moeten maar afwachten wat de NAM gaat aanbieden en zullen zich wellicht onder druk gezet voelen dat bod dan maar te accepteren, aangezien onzeker is wat er gaat gebeuren als ze niet accoord gaan. Wat de passende oplossing gaat inhouden die in het vooruitzicht is gesteld, is onbekend. Zo ontstaat de kans dat deze eigenaren alsnog richting NAM gedreven worden.

In deze onduidelijke soep laat de overheid een - groot - aantal eigenaren rondzwemmen. Van een overheid mag je echter verwachten dat zij duidelijkheid geeft aan haar burgers.

De vraag is hoe de bepaling dat de arbiters na 19 maart 2018 geen nieuwe zaken meer aannemen zich verhoudt tot het verleden. Ik breng in herinnering dat de arbiters zijn georganiseerd om de zaken die na eerstelijns onderzoek en contra-expertise stil vielen weer vlot te trekken. In die zaken resteerde voor de eigenaren toen alleen nog een gang naar de rechtbank als enig overblijvende mogelijkheid. Het bleek echter dat geen van de eigenaren die stap zette. De arbiters zijn toen duidelijk gepositioneerd als een laatste instantie: elke zaak, die nog open stond moest tot een eindbeslissing kunnen komen. Daarmee is het vertrouwen bij de eigenaren gewekt, dat zij altijd bij de arbiter hun zaak konden aanmelden als er geen overeenstemming ontstond met de NAM. Dat vertrouwen was er ook tot 31 januari 2018 toen, volledig onverhoeds, in art.12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen die mogelijkheid werd afgesneden.

Deze regeling van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen is echter in flagrante strijd met dit opgewekte vertrouwen en daarmee volstrekt onjuist. De overheid is gebonden aan dit door haarzelf opgewekte vertrouwen: de eigenaar kan altijd als hij het niet eens wordt met de NAM de beslissing van de AB inroepen. Als de bepaling van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen juist zou zijn zou dat impliceren dat een - wellicht groot - aantal eigenaren geen beslissing kan krijgen van de arbiter (en ook niet van de TCM), doch uiteindelijk naar de rechtbank zal moeten gaan met alle - wellicht - hoge kosten van dien, terwijl andere eigenaren hun - veelal jongere! - zaken kunnen laten beoordelen door de TCM, en wel geheel kosteloos. De bepaling zou een onaanvaardbaar verschil veroorzaken in behandeling van gelijke zaken, en daarmee een ernstige schending van de rechtvaardigheid, die in de behandeling van zaken in acht genomen moet worden en die nota bene een van de peilers vormde van het nieuwe protocol. Op een overheid moet je toch kunnen vertrouwen.

Ik wijs er nog op dat wanneer de overheid zich op privaatrechtelijk terrein begeeft (en dat speelt hier: benadeelde door bodembeweging als gevolg van gaswinning versus NAM), dat overheidsoptreden op basis van art. 3:14 BW (zie toelichting 2 Tekst & Commentaar BW en o.a. het Ikon-arrest van 1987) civielrechtelijk getoetst kan worden aan de Algemene regelen van behoorlijk bestuur. De voor deze casus geldende beginselen zijn in ieder geval: 1. het vertrouwensbeginsel 2. het zorgvuldigheidsbeginsel 3. het gelijkheidsbeginsel.

Deze beginselen worden in de onderhavige situatie alle geschonden.

De AB stelt zich dan ook op het standpunt dat eigenaren die hun zaak voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben gemeld ook na 19 maart 2018 - ondanks het betreffende art. 12 - hun zaak ter behandeling kunnen aanmelden bij de AB en dat de AB die zaken ter beslissing in behandeling neemt.

Het leek mij goed u van ons standpunt op de hoogte te stellen.

Het lijkt ons ook juist om de eigenaren daarvan mededeling te doen.

Ik verneem gaarne van u of het standpunt van de AB u tot een andere zienswijze brengt omtrent de afdoening van bovenbedoelde zaken.

Een kopie van dit schrijven zend ik ter informatie naar de NCG.

Met vriendelijke groet,

J. van der Vinne,

Voorzitter Arbiter Bodembeweging.

Van: "[REDACTED]" <[REDACTED]@arbiteraardbevingsschade.nl>
Datum: 22 maart 2018 om 10:38:33 CET
Aan: "[REDACTED]" <[REDACTED]@minez.nl>, "[REDACTED]" <[REDACTED]@minez.nl>

Dag [REDACTED] en [REDACTED],

Afgelopen dinsdag heeft een delegatie uit de Arbiter Bodembeweging overleg gehad met de NAM, onder meer over de wijze van communicatie naar de eigenaren.

Overigens waren ook EZK, de Provincie Groningen en de NCG vertegenwoordigd.

[REDACTED] had mij vorige week telefonisch gemeld, dat EZK voorstelt om de mededeling, dat de eigenaren ook na 19 maart nog naar de arbiter kunnen, als zij het aanbod van de NAM weigeren, op te nemen in de brief waarbij de NAM het aanbod aan de eigenaar doet.

De achtergrond van dat voorstel was, dat vermeden moet worden, dat de mededeling opgevat wordt als een blijk van wantrouwen en jegens het bod van de NAM.

Met die gedachtegang was en ben ik het geheel eens.

In het overleg van dinsdag is met de NAM afgesproken dat zij een neutrale mededeling opnemen inhoudende dat de eigenaren alsnog na weigering het bod te aanvaarden, hun zaak nog ter behandeling en beslissing kunnen aanmelden bij de Arbiter Bodembeweging.

Een ontwerp van die brief zal aan mij worden voorgelegd.

Daarnaast hebben we besloten dat de Arbiter Bodembeweging ook zelf naar buiten zal brengen, dat de eigenaren die mogelijkheid hebben.

De informatie louter afhankelijk maken van de brief van de NAM geeft, naar we vrezen, wellicht de suggestie van vermenging van activiteiten van NAM en Arbiter Bodembeweging, en zou kunnen afdoen aan onze onafhankelijkheid.

Die suggestie moet uiteraard vermeden worden.

Ik heb besloten zo snel mogelijk ons standpunt in de publiciteit brengen, omdat ik zie, dat in de pers en op internet wordt medegedeeld dat de eigenaren zich na 19 maart niet meer kunnen aanmelden.

Die onduidelijkheid moet snel uit de wereld. Ik zal daarbij ook melden dat een en ander niet als blijk van wantrouwen jegens de NAM moet worden opgevat maar louter wordt ingegeven door de noodzaak, dat eigenaren moeten weten wat hun mogelijkheden zijn.

Overigens hebben we een heel constructief overleg met de NAM en verschillen we niet van mening met de NAM en met EZK dat het van belang is dat zoveel mogelijk zaken voor 1 juli a.s. moeten zijn opgelost.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

Van: [redacted] <[redacted]@arbiteraardbevingsschade.nl>
Datum: 8 maart 2018 om 11:39:54 CEST
Aan: [redacted] <[redacted]@minez.nl>

Dag [redacted]

Zoals jou wellicht bekend, heb ik, namens de Arbiter Bodembeweging, op 1 maart jl. minister Wiebes een brief gestuurd over de groep gevallen die wel aangemeld zijn voor 31 maart 2017 maar volgens het Besluit mijnbouwschade Groningen na 19 maart 2018 niet meer kunnen worden aangemeld bij de Arbiter Bodembeweging. Ik voeg de brief als bijlage bij.

Voor die gevallen heeft de NAM van de minister het verzoek gekregen om tot 1 juli 2018 al het mogelijke te doen om in die zaken alsnog een schikking te bereiken. De NAM heeft inmiddels in al die zaken, 6000 in getal, een brief geschreven waarin aangekondigd wordt dat door de NAM een schikkingsvoorstel zal worden gedaan.

De opvatting van de Arbiter Bodembeweging, zoals neergelegd in die brief, luidt dat, anders dan in art. 12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen is bepaald, de eigenaren ook na 19 maart 2018 het recht hebben hun zaak ter behandeling aan te melden bij de Arbiter Bodembeweging en dat zij ook moeten weten dat zij dat recht hebben. Vooralsnog heb ik de brief alleen aan de minister heb gestuurd met een kopie naar de NCG.

Gisteren kreeg ik een bevestiging van de ontvangst van mijn brief en de mededeling dat de brief ter beantwoording is doorgestuurd naar Directoraat-generaal Bedrijfsleven en Innovatie, directie regio en dat ik binnen 30 dagen een reactie mag verwachten.

Het behoeft, neem ik aan, geen betoog, dat het onjuist zou zijn een dergelijke termijn af te wachten. Zoals in de brief is verwoord hebben de eigenaren er recht op te weten wat hun mogelijkheden zijn, zodat zij weloverwogen een keuze kunnen maken of zij ingaan op het aanbod van de Nam.

Ik ben dan ook voornemens om binnen enkele dagen de brief naar Rtv noord, het Groninger gasberaad en de Groninger Bodembeweging te sturen, zodat ook de eigenaren van ons standpunt kunnen kennis nemen.

Dit zal ongetwijfeld gevolgen hebben voor het resultaat van de pogingen van de NAM die zaken alsnog te schikken.

Het leek mij juist jou op de hoogte te brengen van het feit dat ik een reactie op mijn brief uiteraard zeer op prijs stel maar niet op een zo lange termijn.

Met vriendelijke groet,
Jenne van der Vinne.

Aan de Minister van Economische Zaken en Klimaat.
Postbus 20401,
2500EK Den Haag.

Groningen, 1 maart 2018.

Geachte heer Wiebes,

Op 31 januari 2018 is het nieuwe Besluit en Protocol mijnbouwschade Groningen vastgesteld en gepresenteerd: een compliment waard!

Alle zaken die zich na 31 maart 2017 hebben aangemeld vallen onder dit nieuwe besluit en protocol en zullen volgens deze nieuwe werkwijze worden afgedaan.

Alle zaken die zich voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben aangemeld vallen nog onder het oude protocol en kunnen, na een eerstelijns-onderzoek en een contra-expertise, nog door de Arbiter Bodembeweging (AB) worden afgedaan. Zo was althans de aanvankelijke gedachtengang.

Inmiddels is in art. 12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen bepaald dat de AB uitsluitend nog die zaken behandelt, die op de datum van inwerkingtreding van het Besluit Mijnbouwschade Groningen, 19 maart 2018, bij de AB in behandeling zijn.

De vraag is derhalve wat er gebeurt met de zaken die weliswaar bij het CVW zijn aangemeld voor 31 maart 2017 maar niet op 19 maart 2018 bij de AB in behandeling zijn.

De Tweede kamer heeft kort geleden met u over deze kwestie gedebatteerd. Toen is door u gezegd dat de NAM opdracht had gekregen ruimhartige voorstellen te doen in deze zaken teneinde met de eigenaren tot een minnelijke regeling te komen. Er zou voorts een hardheidsclausule komen voor schrijnende gevallen en voor het overige zou er een passende oplossing komen voor de overblijvende zaken. Hoe die oplossing er uit gaat zien is tot op dit moment, althans bij mij, onbekend.

Wat betreft de aantallen zaken waar het om gaat, werd in het debat een totaal van 6000 zaken genoemd, allemaal zaken die zich voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben gemeld. Van die 6000 zijn er ruim 2000 bij de AB geregistreerd. Daarvan moeten er nog een dikke 1500 afgewerkt worden. Die worden door de arbiter afgedaan. Dan liggen er nog een kleine 4000 bij het CVW. Daarvan zal een aantal zich alsnog bij de arbiter melden, doch gelet op de korte termijn zullen dat er naar verwachting niet heel veel zijn. Dat betekent dat bij toepassing van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen - naar schatting - een paar duizend zaken tussen wal en schip zullen vallen, als die zaken niet geschikt gaan worden met de NAM.

Uit signalen die we uit het veld ontvangen komt naar voren dat nog niet veel zaken geschikt worden. In plaatselijke persberichten worden de eigenaren tot voorzichtigheid gemaand. Kennelijk zitten veel eigenaren met oudere schade in een verwarrende en onzekere situatie.

Zij moeten maar afwachten wat de NAM gaat aanbieden en zullen zich wellicht onder druk gezet voelen dat bod dan maar te accepteren, aangezien onzeker is wat er gaat gebeuren als ze niet accoord gaan. Wat de passende oplossing gaat inhouden die in het vooruitzicht is gesteld, is onbekend. Zo ontstaat de kans dat deze eigenaren alsnog richting NAM gedreven worden.

In deze onduidelijke soep laat de overheid een - groot - aantal eigenaren rondzwemmen. Van een overheid mag je echter verwachten dat zij duidelijkheid geeft aan haar burgers.

De vraag is hoe de bepaling dat de arbiters na 19 maart 2018 geen nieuwe zaken meer aannemen zich verhoudt tot het verleden. Ik breng in herinnering dat de arbiters zijn georganiseerd om de zaken die na eerstelijns onderzoek en contra-expertise stil vielen weer vlot te trekken. In die zaken resteerde voor de eigenaren toen alleen nog een gang naar de rechtbank als enig overblijvende mogelijkheid. Het bleek echter dat geen van de eigenaren die stap zette. De arbiters zijn toen duidelijk gepositioneerd als een laatste instantie: elke zaak, die nog open stond moest tot een eindbeslissing kunnen komen. Daarmee is het vertrouwen bij de eigenaren gewekt, dat zij altijd bij de arbiter hun zaak konden aanmelden als er geen overeenstemming ontstond met de NAM. Dat vertrouwen was er ook tot 31 januari 2018 toen, volledig onverhoeds, in art.12 van het Besluit mijnbouwschade Groningen die mogelijkheid werd afgesneden.

Deze regeling van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen is echter in flagrante strijd met dit opgewekte vertrouwen en daarmee volstrekt onjuist. De overheid is gebonden aan dit door haarzelf opgewekte vertrouwen: de eigenaar kan altijd als hij het niet eens wordt met de NAM de beslissing van de AB inroepen. Als de bepaling van art. 12 Besluit mijnbouwschade Groningen juist zou zijn zou dat impliceren dat een - wellicht groot - aantal eigenaren geen beslissing kan krijgen van de arbiter (en ook niet van de TCM), doch uiteindelijk naar de rechtbank zal moeten gaan met alle - wellicht - hoge kosten van dien, terwijl andere eigenaren hun - veelal jongere! - zaken kunnen laten beoordelen door de TCM, en wel geheel kosteloos. De bepaling zou een onaanvaardbaar verschil veroorzaken in behandeling van gelijke zaken, en daarmee een ernstige schending van de rechtvaardigheid, die in de behandeling van zaken in acht genomen moet worden en die nota bene een van de peilers vormde van het nieuwe protocol. Op een overheid moet je toch kunnen vertrouwen.

Ik wijs er nog op dat wanneer de overheid zich op privaatrechtelijk terrein begeeft (en dat speelt hier: benadeelde door bodembeweging als gevolg van gaswinning versus NAM), dat overheidsoptreden op basis van art. 3:14 BW (zie toelichting 2 Tekst & Commentaar BW en o.a. het Ikon-arrest van 1987) civielrechtelijk getoetst kan worden aan de Algemene regelen van behoorlijk bestuur. De voor deze casus geldende beginselen zijn in ieder geval: 1. het vertrouwensbeginsel 2. het zorgvuldigheidsbeginsel 3. het gelijkheidsbeginsel.

Deze beginselen worden in de onderhavige situatie alle geschonden.

De AB stelt zich dan ook op het standpunt dat eigenaren die hun zaak voor 31 maart 2017 bij het CVW hebben gemeld ook na 19 maart 2018 - ondanks het betreffende art. 12 - hun zaak ter behandeling kunnen aanmelden bij de AB en dat de AB die zaken ter beslissing in behandeling neemt.

Het leek mij goed u van ons standpunt op de hoogte te stellen.

Het lijkt ons ook juist om de eigenaren daarvan mededeling te doen.

Ik verneem gaarne van u of het standpunt van de AB u tot een andere zienswijze brengt omtrent de afdoening van bovenbedoelde zaken.

Een kopie van dit schrijven zend ik ter informatie naar de NCG.

Met vriendelijke groet,

J. van der Vinne,

Voorzitter Arbiter Bodembeweging.

Van: "[REDACTED]" <[REDACTED]@arbiteraardbevingsschade.nl>
Datum: 22 maart 2018 om 10:38:33 CET
Aan: "[REDACTED]" <[REDACTED]@minez.nl>, "[REDACTED]" <[REDACTED]@minez.nl>

Dag [REDACTED] en [REDACTED],

Afgelopen dinsdag heeft een delegatie uit de Arbiter Bodembeweging overleg gehad met de NAM, onder meer over de wijze van communicatie naar de eigenaren.

Overigens waren ook EZK, de Provincie Groningen en de NCG vertegenwoordigd.

[REDACTED] had mij vorige week telefonisch gemeld, dat EZK voorstelt om de mededeling, dat de eigenaren ook na 19 maart nog naar de arbiter kunnen, als zij het aanbod van de NAM weigeren, op te nemen in de brief waarbij de NAM het aanbod aan de eigenaar doet.

De achtergrond van dat voorstel was, dat vermeden moet worden, dat de mededeling opgevat wordt als een blijk van wantrouwen en jegens het bod van de NAM.

Met die gedachtegang was en ben ik het geheel eens.

In het overleg van dinsdag is met de NAM afgesproken dat zij een neutrale mededeling opnemen inhoudende dat de eigenaren alsnog na weigering het bod te aanvaarden, hun zaak nog ter behandeling en beslissing kunnen aanmelden bij de Arbiter Bodembeweging.

Een ontwerp van die brief zal aan mij worden voorgelegd.

Daarnaast hebben we besloten dat de Arbiter Bodembeweging ook zelf naar buiten zal brengen, dat de eigenaren die mogelijkheid hebben.

De informatie louter afhankelijk maken van de brief van de NAM geeft, naar we vrezen, wellicht de suggestie van vermenging van activiteiten van NAM en Arbiter Bodembeweging, en zou kunnen afdoen aan onze onafhankelijkheid.

Die suggestie moet uiteraard vermeden worden.

Ik heb besloten zo snel mogelijk ons standpunt in de publiciteit brengen, omdat ik zie, dat in de pers en op internet wordt medegedeeld dat de eigenaren zich na 19 maart niet meer kunnen aanmelden.

Die onduidelijkheid moet snel uit de wereld. Ik zal daarbij ook melden dat een en ander niet als blijk van wantrouwen jegens de NAM moet worden opgevat maar louter wordt ingegeven door de noodzaak, dat eigenaren moeten weten wat hun mogelijkheden zijn.

Overigens hebben we een heel constructief overleg met de NAM en verschillen we niet van mening met de NAM en met EZK dat het van belang is dat zoveel mogelijk zaken voor 1 juli a.s. moeten zijn opgelost.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]